

תת"ע 2075/03 - מאיסם פדילה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 16-03-2075 מדינת ישראל נ' פדילה מאיסם
תיק חיזוני: 50210512013

בפני כבוד השופטת רות וקסמן
ה המבקש מאיסם פדילה
נגד מדינת ישראל
המשיבת

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 21.3.16 בהuder התיעצבות המבוקש, ובו הורשע המבוקש בעבירה של נהיגה ברכב כשרישון הרכב פקע תקופה העולה על שישה חודשים ב-1/11/2013 בגין סעיף 2 לפקודת התעבורה ובעבירה של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, בגין סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], תש"ל-1970, ונגררו עליו קנס בגובה ₪200, פסילה בפועל לתקופה של 60 ימים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של חודשים וזאת על תנאי ממשך שנתיים.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ המבוקש, המבוקש הינו נהג משאית במקצועו. ביום 31.3.16 בבדיקה שגרתית של המשטרה, התברר למבוקש כי ניתן גזר דין מתאריך 22.3.16. השוטר תפס את רישיון נהיגתו של המבוקש. עוד נטען כי עד להגשת הבקשה דן לא התקבל בכתבתו של המבוקש גזר הדין.

ב"כ המבוקש טען כי הסיבה לאי התיעצבות המבוקש לדין הייתה כי בדו"ח הזמן כתוב תאריך דין ליום 22.3.16 וכן לטעنته גם מופיע במסוף המשפטתי ובטופס ההודעה שכותב השוטר. לדבריו, ביום 22.3.16 התיעצב המבוקש לדין בפני בית המשפט, אך שמו לא היה ברשימה התקיימת הקבועים, הסביר לו כי כנראה תיקו לא הוגש ולא נפתח תיק, שכן המבוקש חזר לביתו וסביר כי מזכירות בית המשפט تعدכן אותו בתיק שייפתח ובדין שייקבע.

כמו כן, טען ב"כ המבוקש כי למבוקש הגנה טוביה וסיכויים וודאים לזכות בטענותיו כנגד האשמה המיוחסת לו, שהרי תוקף רישיונו של המבוקש הינו עד 2020 ומעולם לא פקע תוקף הרישיון הנ"ל.

לבוקש צורפו תצהיר המבוקש וטופס הودעה על תפיסת רישיון נהיגה של המבוקש.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשת מטעם שה המבקש זומן לדין בתאריך 21.3.16 דין וסירב לחתום על שלו כתוב האישום. גזר הדין ניתן בהיעדרו באותו התאריך, לפיכך אין לבקשת להlain אלא על עצמו.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהם"ש בבעואו להחליט בבקשת לביטול פסק דין. הטעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאירועים הנאים למשפטו או לחייבון גרים עיוזת דין לנאים כתוצאה מיי ביטול פסק דין.

ברע"פ 9142/01 סורהiah איטליה נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכואורה דין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנTEL לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בוחנת סיבה מוצדקת לאירועים הנאים לבקשת דין

ה המבקש אינו חולק על כך שזומן לדין בעצם חתימה על שלו ההזמנה לדין וכותב אישום, אך לדבריו הטעם לאירועים נועז בכך שבדו"ח ההזמנה היה כתוב תאריך דין ליום 16.3.21 ולא 16.3.22, וכך גם מופיע לטענתו במסוף המשפטית ובטופס ההודעה שכותב השוטר צורף לבקשתו.

מעין ההזמנה לדין וכותב אישום, עולה כי תאריך ההזמנה לדין הינו 21.3.16 שעה 08:30 וכי הוא ברור וקריא. יצוין כי המבקש לא טרח לצרף אסמכתא מהמסוף המשפטית התומכת בטענתו וכי טופס ההודעה על תפיסת הרישון שצורף לבקשתו כלל אינו קריא וה המבקש לא טרח לסמן על גביו את התאריך הנטען על ידו.

בע"פ 99/00507 חרובי פארס נ' מדינת ישראל, נדונה בבקשת נאשם לביטול שפיטה בהעדתו, בטענה שטענה בטענה. בדחוותו את הבקשת קבע כב' השופט מודרך: "אין לי ספק שלעתים, מתרחשות תקלות וטעויות שונות ומשונות אצל נאים במשפטים התעבורה ובעתים אין הם מגיעים למשפט. נדמה לי שאין בראיה אלא לקבל בקשות לביטול המשפטים להוציא נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המונעה מוכחת באורח אובייקטיבי. הסתמכות על פניות הנאים אפילו אם הם נתמכות בתצהיר עלולות לגרום בזקנה ומבולקה בסדרי בית משפט לתעבורה. למעשה, לא ימצא עדיף שיאיל להופיע בטענה זו סיבה מוצדקת לביטול פסק דין".

לפיכך, אינני מקבלת טענה זו כסיבה מוצדקת לביטול פסק דין.

ב. בוחנת גרים עיוזת דין

ב"כ המבקש טען כי תוקף רישויו של המבקש הינו עד 2020 ומדובר לא פקע תוקפו, ולא ברור לו כיצד נרשם לבקשת דו"ח. המבקש לא טרח לציין בבקשתו האם כוונתו לתקן רישון הנהיגה או לתקן רישון הרכב ולא צירף כל אסמכתא לתמיכה בטענתו (כגון צילום הרישון). המבקש הסתפק אך בטענה בעלמא, ואין די בכך.

כב' השופטת בינייש בע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנהמ' קבעה:** "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי ולאabisos הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליה על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, **כולל אסמכתאות** להן וזכהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעין בבקשת הביטול מוסמך לדוחתה על סמך האמור בה בלבד;vr "עשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק דין".

לא מצאת לי "גורם לבקשת עייפות דין בענישה שהוטלה עליו, בהתחשב במהות העבירה וב.swaggerה התעבורתי של המבקש, הכלול עבירה זהה משנת 2010".

לאור כל האמור לעיל, בניגוד לדעת המבקש, ובHUDER טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי קיים חשש כלשהו לעייפות דין, ולכן הבקשה נדחתה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ו, 05 יוני 2016, בהעדר הצדדים.